

Sygn. akt I NO 52/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Demendecki (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Janusz Niczyporuk

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie z odwołania B. W.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] z dnia 13 czerwca 2018 r.

w przedmiocie przeniesienia sędziego w stan spoczynku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 13 marca 2019 r.,

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Krajowa Rada Sądownictwa uchwałą Nr [...] z dnia 13 czerwca 2018 r. odmówiła przeniesienia w stan spoczynku sędziego Sądu Okręgowego w W. - B. W..

W uzasadnieniu uchwały podniesiono, że Kolegium Sądu Okręgowego w W. uchwałą z dnia 10 kwietnia 2018 r. wystąpiło do Krajowej Rady Sądownictwa z wnioskiem o przeniesienie sędziego B. W. w stan spoczynku w trybie art. 70 § 1 i 2 w zw. z art. 73 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 52 ze zm.; dalej: p.u.s.p.).

Do uchwały Kolegium dołączono orzeczenie lekarza medycyny pracy nr [...] z dnia 5 września 2017 r. uznające uczestnika postępowania za niezdolnego do wykonywania pracy na stanowisku sędziego oraz kserokopie dokumentacji lekarskiej. Krajowa Rada Sądownictwa rozpatrywała już sprawę z wniosku (z dnia 21 lipca 2017 r.) sędziego B. W. o przeniesienie w stan spoczynku. W ramach tej sprawy lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych orzeczeniem z dnia 13 września 2017 r. stwierdził, że nie jest on trwale niezdolny do pełnienia obowiązków sędziego z powodu choroby lub utraty sił. Uchwałą nr [...] z dnia 27 listopada 2017 r. Rada odmówiła przeniesienia Skarżącego w stan spoczynku na podstawie art. 70 § 1 i 2 w zw. z art. 73 p.u.s.p. W uzasadnieniu uchwały podniesiono, że lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych orzekł, iż sędzia B. W. nie jest trwale niezdolny do pełnienia obowiązków sędziego z powodu choroby lub utraty sił. Tym samym, nie został spełniony warunek konieczny przeniesienia sędziego w stan spoczynku na podstawie art. 70 § 1 i 2 w zw. z art. 73 p.u.s.p.

Na posiedzeniu w dniu 25 maja 2018 r. zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa przyjął stanowisko o nierekomendowaniu Krajowej Radzie Sądownictwa przeniesienia sędziego B. W. w stan spoczynku. W ocenie zespołu nie zostały spełnione przesłanki z art. 70 § 1 p.u.s.p., gdyż uczestnik postępowania nie został uznany przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych za trwale niezdolnego do pełnienia obowiązków sędziego z powodu choroby, gdyż do wniosku dołączono jedynie orzeczenie lekarza medycyny pracy.

W ocenie Krajowej Rady Sądownictwa, warunkiem koniecznym przeniesienia sędziego w stan spoczynku jest spełnienie materialnej przesłanki zawartej w treści art. 70 § 1 p.u.s.p., tj. trwałej niezdolności do pełnienia obowiązków sędziego. Zdaniem Rady, jak wynika z powyższego przepisu do wykazania tej okoliczności niezbędne jest orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a nie orzeczenie lekarza medycyny pracy, które zostało przedłożone Radzie wraz z wnioskiem.

Sędzia B. W. złożył odwołanie od tej uchwały, zarzucając naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 28 ust. 3, art. 29 ust. 2, art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 2019 r., poz. 84, dalej:

u.KRS) przez ich niezastosowanie oraz art. 70 § 1 p.u.s.p. przez jego zastosowanie. Wniósł o uchylenie zaskarżonej uchwały w całości i przekazanie sprawy Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 70 § 1 p.u.s.p., o którą to podstawę prawną Skarżący oparł swój wniosek, sędziego przenosi się w stan spoczynku na jego wniosek albo na wniosek właściwego kolegium sądu, jeżeli z powodu choroby lub utraty sił uznany został przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych za trwale niezdolnego do pełnienia obowiązków. W świetle tego przepisu, warunkiem przeniesienia sędziego w stan spoczynku jest trwała niezdolność do pełnienia obowiązków z powodu choroby lub utraty sił. Środkiem dowodowym potwierdzającym tę okoliczność, który powinien być załączony do wniosku (art. 38 ust. 2 pkt 1 u.KRS), jest orzeczenie lekarza orzecznika ZUS.

Brak orzeczenia lekarza orzecznika ZUS wyklucza zatem możliwość prowadzenia przez Radę dalszego postępowania dowodowego na okoliczność trwałej niezdolności do pełnienia obowiązków sędziego, co czyni zarzuty Skarżącego w tym zakresie nieuzasadnionymi.

W sprawie nie doszło również do obrazy art. 29 ust. 2 u.KRS, przez zaniechanie zawiadomienia Skarżącego o terminie posiedzenia Rady, na którym był rozpatrywany wniosek o przeniesienie w stan spoczynku. Przede wszystkim bezspornym jest to, że Skarżącemu przysługuje status uczestnika postępowania przed Radą. Zgodnie zaś z art. 29 ust. 2 u.KRS, uczestnika postępowania przed Radą informuje się o terminie posiedzenia, na którym będzie rozpatrywana jego sprawa. Zawiadomienie uczestników postępowania dokonywane jest przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej Krajowej Rady Sądownictwa (§ 11 Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa, M.P. z 2018 r., poz. 840, stanowiący załącznik do uchwały nr 265/2017 Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 12 września 2017 r.). Ten sposób informowania uczestników postępowania nie narusza art. 29 ust. 2 u.KRS (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2012 r., III KRS 16/12, z dnia 9 sierpnia 2012 r., III KRS 19/12 i z dnia z 21 sierpnia 2012 r.,

III KRS 24/12). Sposób informowania uczestnika postępowania o terminie posiedzenia, na którym będzie rozpatrywana jego sprawa, nie jest określony w ustawie o KRS. Nie dotyczy go art. 32 ust. 1 tej ustawy stanowiący, że pisma w sprawach rozpatrywanych przez Radę doręcza się uczestnikom postępowania za zwrotnym poświadczeniem odbioru. Przepis art. 29 ust. 2 u.KRS nie wprowadza bowiem obowiązku zawiadomienia uczestnika postępowania o tym terminie na piśmie. Dlatego dopuszczalne jest unormowanie tej sprawy w regulaminie KRS przez wprowadzenie przepisu § 11 przewidującego przedmiotowe zawiadomienie w formie ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej KRS. Ten sposób zawiadomienia jest szybki, skuteczny i proporcjonalny do jego celu.

Niezasadny okazał się także zarzut naruszenia art. 30 ust. 1 u.KRS. Zgodnie z tym przepisem, podstawę do wszechstronnego rozważenia sprawy indywidualnej przez Radę, które musi poprzedzać podjęcie uchwały, stanowi udostępniona dokumentacja. Brak odpowiednich dokumentów uniemożliwiający rozpatrzenie sprawy przez KRS ma charakter formalny i nie stanowi przeszkody do załatwienia sprawy, pod warunkiem jego usunięcia na wezwanie Przewodniczącego Rady. W procedowanej sprawie Przewodniczący Rady nie zarządził uzupełnienia wniosku Kolegium Sądu Okręgowego przez złożenie orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, gdyż jak trafnie wskazał w odpowiedzi na odwołanie – z treści uchwały Kolegium wynikało, że tenże organ wnosi o przeniesienie sędziego B. W. w stan spoczynku w oparciu o przedłożone orzeczenie lekarza medycyny pracy. Tym samym, wniosek Kolegium jako pozbawiony podstaw materialnoprawnych nie podlegał uzupełnieniu.

Zgodnie z art. 28 ust. 3 u.KRS, wyłączenie członka Rady może nastąpić na jego żądanie lub też na wniosek osoby, której sprawa podlega rozpatrzeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności członka w danej sprawie. Zarzut naruszenia tego przepisu również nie może odnieść zamierzonego skutku. Jakkolwiek sędzia B. W. wskazał, że jest sędzią sprawozdawcą w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym z powództwa Pani K. P. – członka KRS, to jednak nie złożył stosownego wniosku o wyłączenie od rozpoznania sprawy. Stosowne czynności w tym zakresie mógł podjąć już z chwilą powzięcia wiadomości o skierowaniu przez Kolegium Sądu

Okręgowego wniosku o przeniesienie w stan spoczynku, czego jednak nie uczynił.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 44 ust. 3 u.KRS orzekł jak w sentencji.